

режиму чи через їхніх парламентських представників, чи через будь-яку іншу систему, які можуть вважатися адекватними цим представникам.

4. Право визначати осіб, відповідальних за злочини проти прав людини. Право визначати агентів репресій повинно визнаватися незалежно від будь-яких інших рішень стосовно відповідальних осіб чи можливе продовження їхньої праці в якості державних службовців. Політика амністії чи прощення щодо посадових осіб, відповідальних за порушення прав людини, була прийнята різними країнами у процесі переходу до демократії з метою досягнення національного примирення. Однак, у демократичній державі народ має право знати імена посадових осіб, відповідальних за порушення прав людини у колишніх режимах, для того, щоб гарантувати, що вони не робитимуть політичну кар'єру.

Що стосується індивідуальних прав, то у Звіті [3] спеціально підкреслюється, що основна роль, яку відіграють архіви, характеризується їхнім адміністративним значенням у дотриманні прав особи. Серед індивідуальних прав Звіт [2] виділяє:

1. Право досліджувати долю родичів, які зникли під час періоду репресій.

2. Право знати, яка інформація про осіб зберігається в архівах: право знати, чи будь-яка інформація про особу знаходилася в поліції або розвідувальних службах колишнього репресивного режиму і оцінювати, у який спосіб можуть вплинути політичні, ідеологічні, етнічні чи расові упередження на персональне, сімейне чи професійне життя. Саме право може також застосовуватися від імені агентів і службовців інституцій репресивного режиму.

3. Право на історичні й наукові дослідження: усі громадяни мають право доступу до джерел вивчення їхньої національної історії. Доступ до таких документів повинен враховувати потребу захисту приватності жертв і третіх сторін, згадуваних у документах.

4. Право реабілітації для ув'язнених і репресованих з політичних мотивів.

5. Право на компенсацію і відшкодування збитків, завданих жертвам репресій. Коли органи влади нових демократичних режимів вирішують надати компенсацію жертвам репресій, документи, вироблені інституціями колишнього режиму, забезпечать їх необхідними доказами.

6. Право реституції конфіскованого майна.

Сюди ж необхідно додати право для осіб, що не були на службі в репресивних органах, доводити (за необхідності) ці факти. Особи повинні мати можливість внести зміни чи заяву щодо інформації, яка міститься про них у персональних досьє. Вони повинні бути включені в досьє, але чітко